

Veje vetor po dölinc,
moja mladosť len tak hynie;
len tak hynie, aj zahynie,
ako lístok v bukovine.

Veje vetor po doline,
ach, už moja mladosť hynie;
hynie, hynie, aj zahynie,
ako lístok v bukovine.

Keď uvadne, dolu spadne,
nikto sa naň neohliadne;
ani otec, ani matka,
ani žiadna kamarátka.

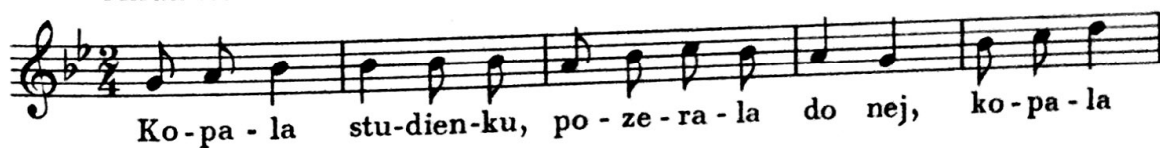
Moja mladosť i podoba
tak mi hynie ako voda;
voda zhynie, druhá príde,
moja mladosť už nepríde.

Melódia: [Sl. sp. III 308].

429.

Andante

([Redakcia, 1881])

[: Kopala studienku, pozerala do nej; :]
či je tak hlboká, ako je široká,
skočila by do nej.

Melódia: Sl. sp. I 270.